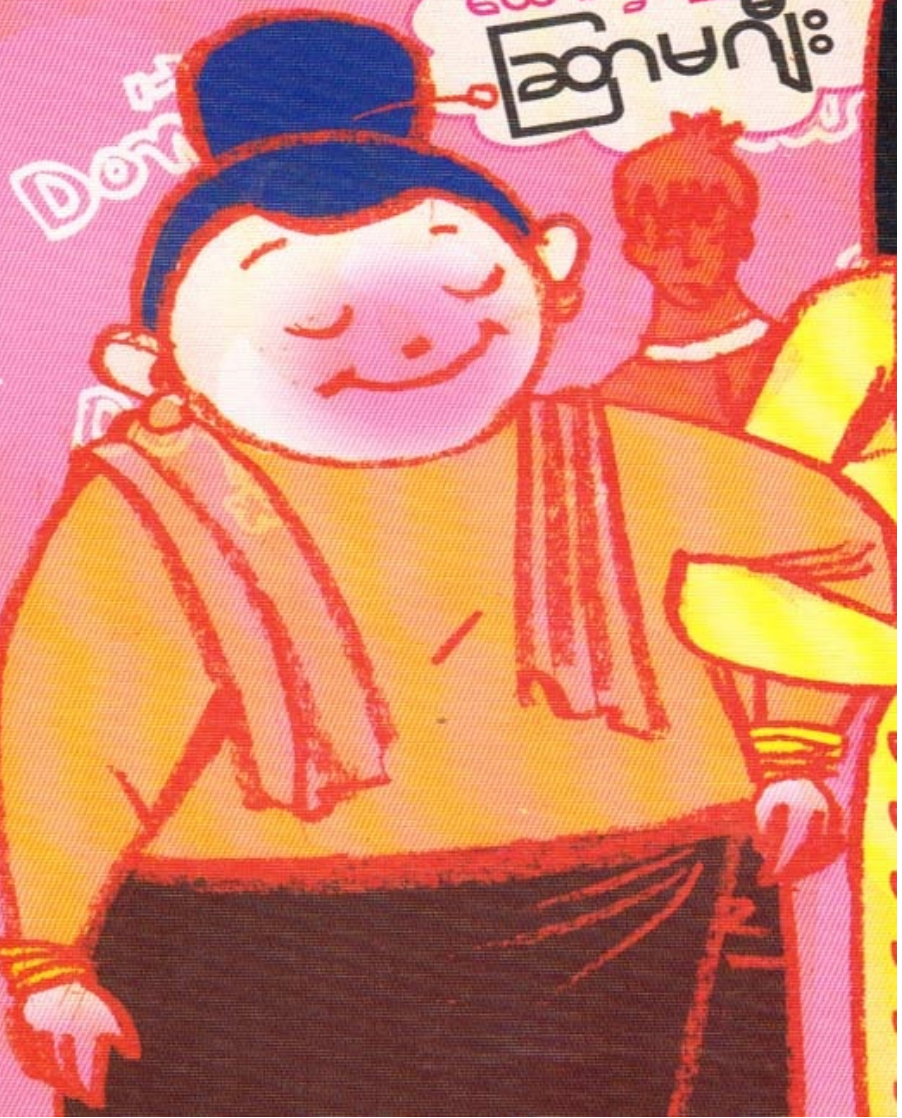

မိုး : မိုး : ဝတ် ငွေ ပ

မိုးမိုးအိပ်

ယောက္ခမကြီးက
အာမကိုး

ယောက္ခမကြီးကကြာမဂျီး

A wife and oxen choose from your own country.

ဇနီးနှင့် နွားထီးကို မိမိဇာတိမှ ရွေးချယ်ပါ။

Italian Proverb

“မင်းနှယ်ကွယ် နေနိုင်လိုက်တာ”

မီးဖိုဆောင်ထဲမှထွက်လာသော ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ ‘ဗျာ’ ဟု သူနာမလည်နိုင် စွာ ‘ဗျာ’ ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးက အိမ်ထဲသို့ဝင်ဝင်လာချင်း ‘သားရေ...သမီးကော’ ဟု မေးသည်မို့ ‘မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ အမေ’ ဟု သူ ရိုသေစွာ ဖြေဖြစ်သည်။

ယောက္ခမကြီးကဘည်း ‘ဟုတ်လား’ ဟု ညင်သာစွာဆိုရင်းမီးဖိုဆောင်ထဲ ဝင်သွားခဲ့သည်။ သိပ်မကြာခင်မှာပင် မီးဖိုဆောင်ထဲမှ ပျာယီးပျာယာဖြင့် ပြန်ထွက်လာကာ ‘မင်းနှယ်ကွယ် နေနိုင်လိုက်တာ’ ဟု သူ့ကိုဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ ‘ဗျာ’ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

“မဗျာနဲ့... မင်းကကျတော့ ဧည့်ခန်းမှာ မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်ပြီးတော့ ဂျာနယ်ဖက်နေတယ်၊ ငါ့ သမီးကကျတော့ မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ ပန်းကန်တွေဆေးနေရတယ်၊ ပန်းကန်တွေကလည်း များလိုက် တာကွယ်၊ ပုံထားလိုက်တာများ မြင်းမိုရ်တောင်လား အောက်မေ့ရတယ်”

အိုဗာအက်တင်ဖြင့် အိုဗာဒိုင်ယာလော့ခ်တွေဆိုနေသော ယောက္ခမကြီးကို သူ ဘာပြန်ပြော ရမှန်းတောင်မသိဖြစ်ကာသွားသည်။

“အမေရယ် သားနဲ့သူနဲ့ စားထားတဲ့ ထမင်းပန်းကန်လေးနှစ်ချပ်နဲ့ ဟင်းပန်းကန်လေး သုံး လေးချပ်ထဲပါဗျာ၊ အမေပြောတာကို

ပတ်ဝန်းကျင်ကကြားရင် ဝိုင်းရယ်ထားဦးမယ်၊ အမေ့သမီးဆေးနေတဲ့
ပန်းကန်အားလုံးပေါင်းကို မြန်မြန်ရေရင်တောင်ဆယ်ချပ်မပြည့်ဘူး”

“တော်စမ်း”

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာပင် ယောက္ခမကြီးက ‘တော်စမ်း’ ဟု ဟန့်သည်မို့
သူ ပါးစပ်ကို အမြန်ပိတ် ဖြစ်သည်။

“သူ့ဘာသာသူ ပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲဆေးနေလည်း ငါ့မျက်စိထဲမှာတော့
မြင်းမိုရ်တောင်ပဲ၊ ဘယ့်နှယ်ကွယ် မင်းရဲ့လစာတွေ ဒီလောက်ကောင်းတာ
အိမ်အကူလေးဘာလေးခေါ်ထားမှပေါ့၊ ငါ့သမီးမှာ အလုပ်လည်းသွားရသေး
ပြန်လာတော့လည်း အိမ်အလုပ်တွေက တန်းစီနေတာပဲ၊ ငါ့ သမီးလေး
သနားပါတယ်”

ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ကာ ပုတ်ကာ ဆိုနေသော ယောက္ခမကြီးကို ကြည့်ရင်း
သူတင်းလာသည် တကယ်တမ်းကျ အိမ်အလုပ်သည် ဘာမှမယ်မယ်ရရမရှိ။ ပြီး
ညားခါစမို့ နှစ်ယောက်တည်းလွတ် လွတ်လပ်လပ်နေရရန်အတွက် အိမ်အကူကို
တမင်းမခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အိမ်အကူမခေါ်တာက သမီးကြောင့် မေမေရေ”

မီးဖိုဆောင်မှာ ပန်းကန်ဆေးပြီး ထွက်လာသော သူမက သူမ၏
အမေကို ဆိုသည်။ ယောက္ခမကြီးက ‘ဘာလို့လဲ သမီးရဲ့’ ဟု မကျေမနပ်ဆိုသည်။

“ကိုကိုနဲ့ သမီးနဲ့က လက်ထပ်ထားတာ

ဘာမှမကြာသေးဘူးမဟုတ်လား၊ ဒီတော့ လွတ် လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်လို့လေ၊
သူစိမ်းရှိနေရင် စိတ်ရှုပ်လို့၊ အဲဒါကြောင့် ကိုကိုက ခေါ်ပေးမယ်ဆို တာကို သမီးက
ငြင်းထားတာ”

သူမက သူမ၏ အမေကို ဖက်ထားရင်း ခပ်ချွဲချွဲဆိုသည်။

“ဒါပေမယ့်လည်း ဒီခေတ်ကြီးမှာက ယောက်ျားအလုပ်၊

မိန်းမအလုပ်ဆိုတာ မရှိပါဘူးကွ ယ်၊ ပန်းကန်ဆေးတာ၊

တံမြက်စည်းလှည်းတာလောက်ကတော့ ကူချင်စိတ်ရှိရင် ကူလို့ရပါတယ်”

ယောက္ခမကြီးက အလျှော့မပေး။ သူ့ကို တမင်စောင်၍ ဆိုသည်။ သူမနှင့်

မညားခင်ကတည်းက သဘောမတူဟုဆိုကာ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ခဲ့သည်မို့

ယောက္ခမကြီးကို သူ သိပ်ပြီး သံယော ဇဉ်မရှိလှ။ ယောက္ခမလည်း မိဘပဲမို့သာ သူ

အရိုအသေပေးကာ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံနေရခြင်းဖြစ်သည်။

“ကိုကိုက ကူဆေးပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ် မေမေရဲ့၊ ပန်းကန်က

သိပ်မများတာနဲ့ သမီး တစ်ယောက်တည်းပဲ ဆေးလိုက်တာ”

“ငါ့သမီးလေး ပင်ပန်းလိုက်တာ”

သူ့ကို မကြားကြားအောင် ယောက္ခမကြီးက ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်

ဆိုသည်။ သူ့ဆက်ထိုင်နေသ၍ အိုဗာတင်းတွေ လုပ်နေဦးမည်မို့ သူထရပ်ဖြစ်သည်။

“မိန်းမရေ...မနက်ကလျှော်ထားတဲ့ အဝတ်တွေ

မောင်သွားခေါက်လိုက်ဦးမယ်၊ မိန်းမနား လိုက်ဦးကွာ၊ အမေ့ကိုလည်း

အိုဗာတင်းလေးဘာလေး ဖျော်တိုက်လိုက်ဦး”

သူဘာကိုဆိုလိုမှန်း သိသည်မို့ သူမက စပ်ဖြီးဖြီးဖြင့် ‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို’ ဟု

လျှာထုပ်ရင်းဆို သည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့ ရွံ့နေမှန်းသိသည်မို့ သူ့ကို

ပေးစောင်းစောင်းဖြင့် လိုက်ကြည့်သည်။

တကယ်တော့ မနက်က ဘာအဝတ်မှ လျှော်မထား။ တမင်တကာ

လျှောက်ပြောပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အိပ်ခန်းထဲတွင် ဝင်ကာ ခုတင်ပေါ် ပက်လက်ကြီးအိပ်ရင်း သူ

ယောက္ခမကြီး၏ မိုင်ပိုမူတွေ ကို တွေးနေမိသည်။

သူ၏ မိန်းမက အရာရာ သည်းခံခွင့်လွှတ်ကာ

နားအေးပါးအေးနေတက်သော သဘောမေ နာကောင်းသူ ဖြစ်သည်။

ယောက္ခမကြီးနှင့် သာအမိဆိုသည်ကိုပင် မယုံနိုင်စရာကြီး ဖြစ်နေသည်။

ယောက္ခမကြီးကတော့ ပွစိပွစိရွတ်သည့်နေရာတွင်နှစ်ယောက်မရှိ။

အပြစ်ရှာသည့်နေရာတွင် နံပါတ်တစ်ဖြစ်ကာ စောင်းမြောင်းပြောဆိုတတ်မှုတွင် ပထမဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းကျ ယောက္ခမကြီးက အပြောမတတ်ခြင်သာဖြစ်သည်။

စိတ်သဘောဆိုးသူတော့ မဟုတ်။ သို့သော်လည်း အမြဲသည်းခံနိုင်ဖို့တော့ သိပ်မလွယ်လှ။ လူတစ်ယောက်၏ အကျင့်ဆိုသည်က ဖျောက်နိုင်ခဲ့ သည်ကိုး။

“ကိုကို”

လူကို လှုပ်ကာနှိုးသည်မို့ သူနိုးလာသည်။

“မိန်းမ...ကို မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားတာ ချစ်မေမေရော ပြန်သွားပြီးလား၊
ဘာတွေမိန့်သွားသေးလဲ”

ဝါးခနဲသန်းကာ ထထိုင်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးကို ကွယ်ရာမှာ ချစ်မေမေဟု နာမည်ပြောင်ပေးထားဖြစ်သည်။

သူ့စကားကြောင့် သူမက ‘ပိုပြီ’ ဟု ဆိုရင်း သူ့ကိုမျက်စောင်းထိုးသည်။

“မအိန်းမ ရှေ့နည်းနည်းတိုး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ၏ စကားကြောင့် သူမက ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ ဟု မေးသည်။

“ချွေးသုတ်ပေးမလို့ မိန်းမရဲ့ မိန်းမက ပန်းကန်တွေ

မြင်းမိုရ်တောင်လောက်ကြီး ပုံနေတာ ကို ဆေးထားရတော့ နဖူးကချွေးတွေ
ခြေမထိမကျခင် ချွေးသုတ်ပေးချင်းလို့ပါကွာ၊ ကိုကိုမိန်းမက တော့ အတော်ကြီး
မောနေလောက်ပြီး”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက ခွီးခနဲရယ်သည်။

“ချစ်မေမေ့ကို ရွဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ချစ်မေမေ့ကို ကိုကိုက ဘယ်ရွဲ့ရဲ့ပေါ့မလဲကွာ၊ စကားတွေ
အများကြီးမပြောပါနဲ့ မိန်းမရယ်၊ မိန်းမမောနေပါ့မယ်”

“ကိုကိုနော်”

ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမက သူ့ကို ဆွဲဆိတ်သည်။

“ငြိမ်ငြိမ်နေပါ မိန်းမရယ်၊ အသက်တောင် ပြင်းပြင်းမရှူနဲ့
ဖြည်းဖြည်းလေးပဲရှူ၊ မိန်းမမော မှာစိုးလို့”

အိုဗာစတိုင်ဖြင့် ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမက ခွီးခနဲရယ်သည်။ ပြီး
‘အပိုတွေ’ ဟု ဆို သည်။ ထို့နောက် ရယ်ပြန်သည်။

“ဖြည်းဖြည်းရယ်ပါ မိန်းမရယ်၊ မောမယ် မိန်းမရ”

သူ တမင်ပင် ရွတ်၍ ဆိုဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူမကတော့
ခွီးခနဲရယ်သည်။ ဘာရယ်မ ဟုတ် သူပါရယ်ဖြစ်သည်။

“မိန်းမရေ...ချစ်မေမေလာနေပြီ၊ ပေး....ပေး တံမြက်စည်း”

အိမ်ရှေ့မှာ ယောက္ခမကြီးကို ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်မို့ မိန်းမဖြစ်သူ၏
လက်ထဲမှ တံမြက်စည်းကိုလုကာ လှည်းချင်ယောင်ဆောင်ဖြစ်သည်။

“မိန်းမ... သွား သွား ထိုင်ခုံမှာထိုင်”

သူ့စကားကြောင့် သူမက အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့် ထိုင်ခုံမှာ ဆတ်ခနဲထိုင်သည်။ ထို့စဉ်မှာပင် ဇာတ်တိုက်ထားသလို ယောက္ခမကြီးက ဝင်လာသည်။ ပြီး ထိုင်ခုံမှာထိုင်နေသော သ မီးဖြစ်သူကိုတစ်လှည့် ကြည့်သည်။ ပြီး ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် အိမ်ထဲသို့ လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်ဖြင့် ဝင်လာသည်။ ပြီး တံမြက်စည်းကိုင်ထားသော သူ့ကို မိန့်မိန့်ကြီးကြည့်ကာ ပြုံးသည်။

“သမီးကလည်းကွယ် ကိုယ့်ယောက်ျား အလုပ်လုပ်နေတာကို ဒီအတိုင်းထိုင်ကြည့်နေရ သလား”

“ဟိုဒင်း... သမီးကူလုပ်လိုက်ရမလား”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ သူ၏ ချစ်ဇနီးက ခပ်သွက်သွက်ပင် မက်တပ်ရပ်ရင်း ဆိုသည်။ သူပင် ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“မေမေပြောချင်တာက ဒီအတိုင်းထိုင်ကြည့်မနေနဲ့၊ နောက်ထပ် ခိုင်းစရာရှိတာလေးတွေ ကြည့်ထားလို့ ပြောမလို့”

“အင်”

သူ့ရင်ထဲမှာ ‘အင်’ ခနဲ နှင်သွားရသည်။ ဇနီးဖြစ်သူကတော့ ‘မေမေကလည်း နောက်နေပြ န်ပြီ’ ဟု မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်ဖြင့် ဖာဖာထေးထေးဆိုသည်။

“ဟဲ့...နောက်စရာလား၊ ယောက်ျားဆိုတာ အိမ်ထောင်ဦးစီး၊ အိမ်ထဲက ကိစ္စအဝဝမှ တာ ဝန်ရှိတယ်၊ လုပ်ပစေ”

ယောက္ခမကြီးကတော့ ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဆိုသည်။ သူတင်းသည်ထက် တင်းလာသည်။ ဘာလို့များ သူ့ကို နှိပ်ကွပ်ချင်နေသည်မသိ။

“အမေ့ကို အိုဗာတင်းလေး ဖျော်တိုက်လိုက်ဦးလေ မိန်းမရဲ့”

သူ အံ့ကြိတ်ကာဆိုဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ ... မိန်းမကိုခိုင်းမနေနဲ့လေ၊ မင်းတိုက်ချင်တာ မဟုတ်လား၊
မင်းတိုက်ချင်တာဆိုရင် မင်းဘာသာမင်း သွားဖျော်ပြီး ယူလာခဲ့”

‘ဗျာ’ ဟုဆိုရင်း ‘မှားပြီး’ ဟု သူတွေးမိလိုက်သည်။

“မဗျာနဲ့၊ သွားဖျော်တော့၊ ဘီစကစ်လေးပါ နှစ်ချပ်လောက်ယူခဲ့၊
မင်းပြောမှ ဗိုက်ကဆာ လာတယ်...လာ သမီးက ဒီမှာလာထိုင်၊ မေမေ
ပြောစရာရှိတယ်”

နေရင်းထိုင်ရင်းနှင့် သူ အောင့်သက်သက်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။
သမက်ဖြစ်သော သူ့ကိုကျ တော့ အိမ်မှုကိစ္စတွေခိုင်းကာ သမီးဖြစ်သူကိုကျတော့
အထိုင်ခိုင်းနေသည်ကိုး။ ယောက္ခမကြီးကို သူ ရိချင်လာသည်။

“ဖြည်းဖြည်းထိုင် မိန်းမရေ၊ မြန်မြန်ထိုင်ရင် ကိုကိုမိန်းမ
မောနေမှာစိုးလို့၊ အမေရေ”

“ဘာတုန်း”

“နှစ်မိနစ်ပဲစောင့်နော်”

“လျှာမရှည်နဲ့၊ ဖျော်မှာသာဖျော်ခဲ့၊ ဟဲ့...ဟဲ့ ရေနွေးမကျက်တာနဲ့လည်း
ရွဲ့ပြီးမဖျော်ခဲ့နဲ့ဦး နော်၊ ငါက ဗိုက်သိပ်ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ အမလေး ပြောရတာ
မောလိုက်ချက်”

အိုဗာတင်းကို သူမဖျော်ခင်မှာ ယောက္ခမကြီးက အရင်ဖျော်သည်။
အောင့်သီးအောင့်သက် နှင့်ပင် သူ မီးဖိုထဲဝင်ခဲ့ဖြစ်သည်။

“တောက်...ယောက္ခမကြီးကလည်းကွာ ငါ့ကို ဘာလို့များ
ဒီလောက်ထိမုန်းနေတာလည်းမ သိဘူး၊ ဒီလောက်မှဖြစ်တဲ့ ယောက္ခမကြီး
မြန်မြန်ဆီးချိုဖြစ်ပြီး လျှောလည်အေးတာပဲ၊ သကြားကို နှစ်စွန်းပိုထည့်ပစ်ဦးမယ်”

‘ဟဲ့’

“အောင်မလေးဗျ”

နှုတ်မှ ပွစိပွစိရေရွတ်ရင်း သကြားပုလင်းကို ကိုင်တုန်းနောက်မှ ‘ဟဲ့’ ဟူသော ယောက္ခမ ကြီး၏ အသံကြောင့် သူလန့်ကာ အော်ဖြစ်သည်။

“ဘာတွေ ပွစိပွစိလုပ်နေတာတုန်း”

သူရေရွတ်သမျှကို ကြားလိုက်ဟန်မတူသော ယောက္ခမကြီးက အမေးရှိသည်မို့ သူ ‘တော် ပါသေးရဲ့’ဟု သက်ပြင်းကိုချဖြစ် သည်။

“ဪ...ဒီလိုပါ အမေရဲ့၊ အမေ့ကို ဆီးချိုဖြစ်မှာစိုးလို့ သကြားလျှော့ထည့်မှပဲလို့ တွေးပြီး သားက ပြောကြည့်နေတာ”

“အေး...တော်သေးတာပေါ့၊ ငါက မင်းသကြားထည့်မိမှာစိုးလို့ လိုက်ပြောတာ၊ လုံးဝမထ ညှိနဲ့၊ ဒီအတိုင်းပဲဖျော်၊ ငါကအချို့မကြိုက်ဘူး၊ ရှေ့လျှောက် မှတ်ထားနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူ အောင့်သီးအောင့်သက်နှင့်ပင် ‘ဟုတ်ကဲ့’ ဖြစ်သည်။

“ပြီရော...ဖျော်ပြီးရင် မြန်မြန်ယူခဲ့၊ ဗိုက်ကဆာနေပြီး”

ယောက္ခမကြီးက ခပ်ငေါက်ငေါက်ဆိုရင်း ချာခနဲလှည့်ကာသွားသည်။ မိန်းမရမှ ယောက်ျား လေးအိမ်ဖော်ဖြစ်ရသော ယောက္ခမကြီး၏ လက်တိုလက်တောင်းခိုင်းဖက် ဖြစ်သည့် သူ့ကိုယ်သူ သနားသွားမိသည်။

“ရမယ် အမေရေ၊ တစ်မိနစ်ပဲစောင့်”

သူ ဝမ်းနည်းသံ၊ ယူကြိုးမရသံကြီးဖြင့် ထအော်ဖြစ်သည်။ ပြီး အိုဗာတင်းခွက်နှင့် ဘီစကစ် မုန့်ပန်းကန်ကို လင်ဗန်းငယ်တွင်ထည့်ကာ

လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရိုသေစွာကိုင်ရင်း ဧည့်ခန်းဆီသို့ သူချီ တက်ဖြစ်သည်။

ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်နေသော
ယောက္ခမကြီးကိုကြည့်ရင်း ‘ခလုတ်တိုက်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ အိုဗာတင်းခွက်ကို
ယောက္ခမကြီးပေါ် သွန်ချလိုက်ရ’ ဟု အရသာရှိရှိတွေးမိသည်။ အတွေးထဲမှာ ပင်
ဆက်လက်၍ အိုဗာတင်းပူပူကြောင့် ထခုန်နေမည့် ယောက္ခမကြီးကို
မြင်ယောင်မိရင်း သူပြီး ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့” ဟု ယောက္ခမကြီးက ထ၍ ဆိုသည်။

“ဗျာ” ဟု သူ သတိဝင်သွားဖြစ်၏ ။

“လင်ဗန်းကို ကိုင်ပြီး ဘာတွေပြီးစိပြီးစိ လုပ်နေတာလဲ၊
မြန်မြန်ယူခဲ့လေ၊ ဗိုက်ဆာပါတယ် ဆိုနေနမှ တစ်လှမ်းချင်း Slow motion နဲ့
လျှောက်နေပြန်ပြီး”

သူ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ကာ ယောက္ခမကြီးရှေ့မှာချဖြစ်သည်။

“ပြောပါဦး စောစောက ဘာတွေတွေးပြီး ပြိုနေတာတုန်း”

ယောက္ခမကြီးက ဘီစကစ်ကို မြိန်ယှက်စွာစားရင်း ဆို၏ ။

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး အမေရာ၊ အမေ့ကို သားကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
ပြုစုရလို့ ကြည်နူးပြီး ပြီးမိတဲ့ ကြည်နူးပြီးပါ”

“ငါ့အမြင်ပြောရရင်တော့ မင်းရဲ့အပြုံးက မချီတင်ကဲပြီးတဲ့
မချီပြီးလိုလို၊ မဲ့ပြီးပြီးတဲ့ မဲ့ပြီး လိုလိုပဲ”

ယောက္ခမကြီးက စားရင်းသောက်ရင်းနှင့်ပင် ပက်ခနဲဆိုသည်။

“မေမေကတော့လေ မေမေ့သမက်ကို နောက်နေပြန်ပြီ”

နောက်ဆုံးတော့ မိန်းမဖြစ်သူက ဖာဖာထေးထေး ဝင်၍ ဆိုသည်။

“နောက်နေတာမဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့၊ အတည်ပြောနေတာ
အတည်ပြောနေတာ”

အိုဗာတင်းကို ‘ဝွတ်’ ခနဲ မော့သောက်ရင်း ယောက္ခမကြီးက
‘အတည်ပြောနေတာ’ ဟု နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါတိတိ အတည်ပြုပြောကြား၏ ။

“ကိုကို Golf ရိုက်သွားမလို့ဆို သွားတော့လေ၊
တော်ကြာနောက်ကျနေဦးမယ်၊ ကိုကိုသူ ငယ်ချင်းတွေလည်း စောင့်နေလောက်ပြီး”

မိန်းမဖြစ်သူက သူ့ကို မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြရင်းဆိုသည်။ သဘောက
သူမ၏ အမေကို ရှောင်နိုင်ရန်အတွက် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိခင်ဖြစ်သူနှင့်
ယောကျ်ားဖြစ်သူကြားမှာ မျက်စိမျက် နှာပျက်နေရရှာသော မိန်းမဖြစ်သူကို သူ
သနားသွားမိသည်။ တစ်လက်စထဲ ယောက္ခမကြီးကိုလည်း အချစ်ပေါ့သွားမိသည်။

“သွား သွား၊ မင်းမိန်းမက မင်းအတွက် အရမ်းနားလည်ပေးတာနော်၊
အဲဒါကို ခေါင်းထဲမှာ ရော ရင်ဘက်ထဲမှာပါ ထည့်ထား၊ Golf အကြောင်းပြပြီး
ခြေမရှုပ်နဲ့နော်၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ Golf ကစားနေတာ တစ်ပုံကြီး၊ ဘာသံမှ
ပြန်မကြားချင်ဘူး၊ ဒါပဲ”

“စိတ်ချပါ အမေရာ၊ အမေ့သမက်ကလေး အမေ့သမီးကလွဲရင် အားလုံး
ဖွဲ့နဲ့ဆန်ကွဲပဲ၊ ကဲ မိန်းမရေ ကိုကိုသွားပြီ၊ အမေစားထားတဲ့ပန်းကန်တွေ
ဒီတိုင်းထားနော် ကိုကိုပြန်လာမှဆေးမယ်၊ တော်ကြာ မိန်းမမောနေမှာစိုးလို့”

အိမ်အပြင်သို့ထွက်ရင်း သူ့အော်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့
ကြားကြားချင်း ပွစိပွစိ ရွတ်နေမှာ မြင်ယောင်နေသေးသည်။

“အီတာလျံစကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်ကွ၊ ဇနီးနဲ့နွားထီးကိုမိမိ ရဲ့ဇာတိကပဲ ရွေးချယ်ပါတဲ့”

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဝင်းခိုင်၏ စကားအဆုံးမှာ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ ဟု သူမေးဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင် က ဟက်ခနဲရယ်သည်။

“မင်းရဲ့အဖြစ်ကိုပဲ အခုကြည့်လေ၊ မင်းသာ မင်းရဲ့မိန်းမကို မင်းတို့ရဲ့ မန္တလေးကနေ ယူ ထားရင် မင်းယောက္ခမကြီးရဲ့ အကြောင်းကို မင်း လေ့လာခွင့်ရှိမယ်လေ၊ အခုတော့ ရန်ကုန်သူကို ကောက်ယူပြီး ယောက္ခမကြီးအကောင်းစားကြီးနဲ့ တွေ့နေပြီပေါ့”

“ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

ဝင်းခိုင်၏ စကားကို သူငြင်းဖြစ်သည်။

“ဘာမဆိုင်တာလဲ”

ဝင်းခိုင်က ပြန်၍ မေးသည်။

“သူဆိုလိုတာက ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှာ မြင်နေရတဲ့ ဇနီးနဲ့နွားထီးက အကြောင်းသိတယ်၊ ဒါ ကြောင့် ရွေးချယ်လို့ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့သဘော၊ ဒါပေမယ့်ကွာ ဒီခေတ်ကြီးမှာ အဲဒီ လိုကြီးမျိုးရိုး တွေကအစ လိုက်လေ့လာစရာလို့သေးလို့လား”

သူမေးငေါ့ရင် ဆိုဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင်က ‘မပြောတတ်ဘူးလေ’ ဟုဆိုရင်း ပခုံးကိုတွန့်သည်။

“ပြီးတော့ကွာ ငါက ငါ့မိန်းမကို အရမ်းချစ်နေတော့ နောက်ပြန်လှည့်လို့ ရခဲ့ရင်တောင် ဒီ ယောက္ခမနဲ့ ကြုံရမယ်မှန်းသိခဲ့ရင်တောင် ငါဒီလမ်းကိုပဲ ရွေးချယ်မိမှာပဲ”

“အေးလေ... မကိုခင်ရင် ဥကိုခင်ရမယ်ဆိုတဲ့စကားလိုပဲ
မိန်းမကိုချစ်မှတော့ ယောက္ခမ ကြီးကိုပါ ချစ်ရတော့မှာပေါ့”

ဝင်းခိုင်က တရားချသည်။

“အေးကွာ...ယောက္ခမဆိုတာလည်း မိဘပါပဲ၊ သူ့ဘယ်လောက်ပဲ
ကိုယ်အပေါ် အမြင်စော င်းနေနေ ဒီလိုပဲသည်းခံရတော့မှာပဲကွာ”

သူပြောရင်း သက်ပြင်းချဖြစ်သည်။ Golf ရိုက်ရန်ဟူသော
အကြောင်းပြချက်ဖြင့် Golf set ကို ကားပေါ်တင်ကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
လာထိုင်နေရသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော်တော်ကြီး သ နားနေမိသည်။

“ဒါနဲ့ မင်းက ကံကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ဘာပဲပြောပြော
မင်းတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ထဲ သီး သန့်နေရတာ မဟုတ်လား၊ ယောက္ခမကြီးနဲ့
တစ်အိမ်စီဆိုတော့ကွာ ဘာပဲပြောပြော တစ်အိမ်တည်း အတူနေရတာ နဲ့စာရင်
တော်သေးတာပေါ့ကွာ”

ဝင်းခိုင်က အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။

“အေးကွာ...ယောက္ခမကြီးနဲ့သာ တစ်အိမ်တည်းအတူနေရရင်
ငါတော့ ယားလို့တောင် ကုတ်ဖို့ အချိန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် မင်းရဲ့ ယောက္ခမကြီးက ဘာလို့
မင်းနဲ့သဘောမတူတာလဲ၊ မင်းက ရုပ်လည်းဖြောင့်တယ်၊ လူပျိုလူလွတ်ကွာ၊
ပြီးတော့ အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ကွာ အရမ်းကြီး မချမ်းသာ ပေမယ့်
လူလတ်တန်းစားတွေထက်တော့ ချမ်းသာတယ်ပြောရမယ်၊ ဘာချို့ယွင်းချက်ရှိလို့
သူက မင်းကို ကြည့်မရဖြစ်နေရတာ တုန်း”

ဝင်းခိုင်က စဉ်းစားမရဟန်ဖြင့် ဆိုသည်။

“မပြောတတ်ပါဘူးကွာ၊ သူသမီးနဲ့ ဘယ်သူနဲ့မှကို တူတယ်တန်တယ်လို့

မထင်တာနဲ့ တူပါ တယ်ကွာ”

သူ့ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ ထို့စဉ်မှာပင် ဖုန်းဝင်လာသည်မို့ အိတ်ကပ်ထဲမှ ဖုန်းကို သူ့ကိုင်ဖြစ်သည်။

“ဟဲလို”

“ကိုကိုရေ...မေမေ အခုပဲပြန်သွားပြီး”

“ယောက္ခမကြီး ပြန်ပြီးလား၊ ဒါနဲ့ ပြန်လာလို့ရပြီပေါ့၊ Ok ကိုကို အခုပဲပြန်ခဲ့မယ်”

ဖုန်းကို အိတ်ကပ်ထဲပြန်ထည့်သော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ဝင်းခိုင်က ဟက်ခနဲရယ်သည်။ ပြီ...

“အေးကွာ...ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံပေါ့”

ဟု သူ့ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့်ဆိုဖြစ်သည်။

A woman will not lack an excuse.

မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ဘယ်တော့မှ ဆင်ခြေချို့တဲ့မည်မဟုတ်။

Welsh Proverd

“မေမေကတော့ သမီးတို့အိမ်မှာပဲ အတူတူလာနေတော့မယ်”

“ဗျာ”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ သူ ‘ဗျာ’ ဖြစ်သည်။ ချစ်ဇနီးကတော့ မသိမသာ သူ့ဆွဲ ဆိတ်သည်။

“ကြည့်ပါဦး မေမေက အတူတူလာနေမယ်ပြောတာနဲ့ပဲ သမက်လုပ်တဲ့သူက ဝမ်းတွေသာ နေလိုက်တာ၊ ဗျာခနဲကိုနေတယ်၊ မေမေ ဘယ်နေလောက် ပြောင်းခဲ့ရမလဲသား”

ယောက္ခမကြီးက သူ့ကိုကြည့်ကာ မေးသည်။
ထိတ်လန့်တကြားအော်မိသော ‘ဗျာ’ ကိုပင် ယောက္ခမကြီးက ‘ဝမ်းသာသံ’ ဖြစ်အောင်ဆိုသည်။ ပြီး အဝီအပြင် ‘ဘယ်နေပြောင်းခဲ့ရမလဲ’ ဟု ဆိုသည်။

“ဟို... ဟိုဗျာ အမေ့အိမ်က ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် မေးဖြစ်သည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး သားရယ်၊ အိမ်မှာက အိမ်ဖော်မလေး ဂျင်ဆန်းမိနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း နေရတာ လေ၊ ဂျင်ဆန်းမိက မနေ့ကပဲ ယောကျ်ားလိုက်သွားတော့ အမေတစ်ယောက်တည်း ဖြစ် နေတာလေ၊ ဗေဒင်သွားမေးကြည့်တော့လည်း အိမ်မှာနေရပ်မတော်ဘူးတဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် နှစ်နှစ် လောက်တခြားမှာပြောင်းနေသင့်တယ်ဆိုတာနဲ့ပဲ”

“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်လေ မေမေ၊ သားတို့လင်မယားက အမေ့အိမ်ကို ပြောင်းနေပေးမယ်၊ အမေ သားတို့အိမ်မှာလာနေ၊ အဲဒီ လိုဆိုဖြစ်တာပဲ၊ အိမ်ဆိုတာမျိုးက ဒီအတိုင်းပစ်ထားရင် ပျက်စီး ကုန်မှာ”

သူ ဝမ်းသာအားရပင် ဆိုဖြစ်သည်။ သို့သော် ယောက္ခမကြီးက ခေါင်းကို ဘယ်ညာရမ်း ပြသည်။

“မလိုပါဘူးကွယ်၊ အမေက အကုန်တွက်ထားပြီးသား၊ မနေ့ကလည်း

အကုန်လုံးကို စဉ်းစားပြီး ပွဲစားကို လူငှားတင်ဖို့ အပ်ထားတယ်။ အမေက သားတို့နဲ့ အတူနေဖြစ်မှာ ကျန်းမာရေးက လည်း အခုတလော ချူချာတယ်လေ သားရဲ့၊ အဟွတ်...ဟွတ်”

ပြောရင်းဆိုရင်း ချောင်းထဆိုးသော ယောက္ခမကြီးကို သူ အံ့သြစွာကြည့်ဖြစ်သည်။ အကောင်းကြီးကနေ ချောင်းလုပ်ဆိုးပြမှန်း အသိသာကြီးမို့ သူ အတော်ကြီး အောင့်သက်သက်ဖြစ် မိသည်။

“ကောင်းတာပေါ့၊ အမေရယ်၊ သမီးတို့လည်း လူကြီးသူမရှိတော့ အားရှိတာပေါ့၊ ဟုတ် တယ်နော် ကိုကို”

ချစ်ဇနီးက သူ့ထောက်ခံချက်ကို တောင်းသည်။

“ဟုတ်တာပေါ့၊ အရမ်းအရမ်းကို ကောင်းတာပေါ့၊ မေမေရယ်၊ သားကလေး မေမေရယ်၊ သားကလေး မေမေနဲ့ အတူတူနေချင်တာကြာ...လှပြီ”

သူတမင်ပင် အိုဗာဖြစ်နေသောစတိုင်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ တော်တော်ကြီး ဆို့ နှင့်နေမိသည်။

“ကဲ ကဲ ဒါဖြင့် အိမ်မှာ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ပြန်သိမ်းလိုက်ဦးမယ်၊ ပြီးတော့မှ မေမေဖုန်းဆဲ ကံလိုက်မယ် သိလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ မေမေရဲ့၊ မေမေပစ္စည်းတွေ သယ်ဖို့ပိုးဖို့ကားနဲ့ အလုပ်သမား လွှတ်ပေးလိုက် မယ်နော်”

“အိုကွယ် သမီးကလည်း ဘာကိစ္စ အလုပ်သမားလွှတ်မှာလဲ၊ မေမေသမက်တစ်ယောက် လုံး ရှိနေတဲ့ဥစ္စာ၊ သူပဲသယ်ပါစေ၊ သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းလေးပေါ့ကွယ်၊ ဟုတ်တယ်နော် သား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အမေ”

ရင်ထဲမှလာသော ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် သူ ‘ဟုတ်ကဲ့’ ဖြစ်သည်။

ယောက္ခမကြီးကတော့ လိမ် ကျစ်လိမ်ကျစ်ဖြင့် ပြန်ကာသွားသည်။

“ယမုံကတော့ မေမေနဲ့ အတူတူနေရမှာဆိုတော့ အလိုလိုနေရင်း အားတွေပြည့်လာသ လိုပဲ”

ချစ်ဇနီးက လက်သီးဆုပ်ကာ အားရဝမ်းသာဆိုသည်။

“ကိုကိုကလည်းလေ ယောက္ခမကြီးနဲ့ တစ်အိမ်တည်းနေရတော့မှာဆိုတော့ကွာ ကြည်နူး လွန်လွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး၊ ပျော်လိုက်ပုံများမိန်းမရယ် ပြောကိုမပြောတတ် တော့ဘူး”

သူ အောင့်သီးအောင့်သက်ဖြင့် ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ဆိုဖြစ်သည်။ ရွဲ့ပြောလို့မှန်း သိပုံရသော ယောက္ခမ ကြီး၏ သမီး သူ၏ ချစ်ဇနီးကတော့ ပြုံးလို့သာနေတော့၏ ။ သူကတော့ ဝေလစကားပုံတစ်ခုကို ပြေး မြင်မိသည်။

“ဝေလစကားပုံတစ်ခုက မိန်းတစ်ယောက်အဖို့ကဘယ်တော့မှ ဆင်ခြေချို့တဲ့မှာမဟုတ် ဘူးတဲ့။ ယောက္ခမကြီးက သဘောလိုက်၊ သမီးဖြစ်သူက ငါနဲ့ညားဆိုတော့ကွာ သူ့ခမျာအိမ်အကူ ကောင်မလေးနဲ့ပဲ အဖော်ပြုနေရတာ ၊ အခုလိုဖြစ်သွားတော့ သူက ဆင်ခြေတွေပေးပြီး ငါတို့လင်မ ယားနဲ့ လာနေစရာ အကွက်ဆိုက်သွားရော၊ သူ့သားလင်မယားက တောင်ကြီးမှာလေ”

သူ၏ ရှည်လျားသောစကားအဆုံးမှာ ဝင်းခိုင်နှင့် သန့်ဇော်က ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီးတွေဖြင့် သူ့ကို ကြည့်ကြသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ...ယောက္ခမဆိုတာကလည်း မိဘပါပဲကွာ၊ မင်းရဲ့မိဘတွေက မန္တ လေးမှာဆိုတော့ မင်းနဲ့လာမှနေမပေးနိုင်တာ၊ အိမ်မှာ

လူကြီးသူမရှိတော့လည်း ကောင်းတာ ပေါ့ကွာ”

ဝင်းခိုင်၏ စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က ‘မှန်တာပေါ့’ ဟု ထောက်ခံသည်။ သူက ဟက်ခနဲ မ ချီရယ်ရယ်ဖြစ်သည်။

“သူရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးကို သူ့ဆီကနေ ဆွဲထုတ်ခဲ့လို့ ငါ့ကိုမကြည်တာနဲ့ တူပါ တယ်ကွာ၊ ခိုင်းစရာရှိရင်တော့ သား...သားနဲ့ သူ့စိတ်အလိုမကျရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောရော၊ ငါ့မှာကွာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကိုယ့်အိမ်ပေါ်တတ်နေတဲ့ ယောက္ခမကြီးရဲ့ မျက်နှာကိုပဲ ကြည့်နေရတယ်”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က သက်ပြင်းကိုချသည်။ ပြီး

“မင်းယောက္ခမထီး ပြန်လာရင်လည်း သူတို့အိမ်က လငှားတင်လိုက်ပြီဆိုတော့ မင်းအိမ်ပေါ်ပဲ ရောက်လာကြမှာပေါ့၊ ယောက္ခမထီးကရော ဘယ်လိုလဲ မင်းရဲ့ယောက္ခမကြီးအပေါ် ဩဇာရှိ ရဲ့လား”

“ယောက္ခမထီးက သဘောကောင်းတယ်ကွ၊ လူအေးကြီး၊ ခတ်တာက ယောက္ခမကြီးက ဆွာမကြီးကွ၊ တစ်အိမ်လုံးက သူ့သဘောမှ သူ့သဘောဖြစ်နေတယ်”

“မင်းအဖြစ်ကလည်းကွာ”

ဝင်းခိုင်က ခေါင်းကုတ်ရင်း ဆိုသည်။

“အခုလည်း ငါတို့လင်မယားနှစ်ယောက် အလုပ်သွားလုပ်ရင် သူတစ်ယောက်တည်းပျင်း လို့တဲ့ အိမ်အကူခေါ်မလို့တဲ့ကွာ”

“မင်းဥစ္စာက အိမ်အကူခေါ်မှာလား၊ သူနဲ့စကားပြောဖော်ခေါ်မှာလား ကြည့်လည်းလုပ်ဦး နော်၊ မင်းပြောပုံအရဆိုရင် မင်းရဲ့ ယောက္ခမကြီးနဲ့ တော်တန်ရုံလူနဲ့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

သန့်ဇော်က စဉ်းစားရင်းဆိုသည်။

“မပြောတတ်ဘူးကွ၊ ဒါပေမယ့် မခေါ်ပြန်ရင်လည်း ငါပဲမောမှာကွ၊
ယောက္ခမကြီးက သူမီး အလုပ်လုပ်ရင် မကြိုက်ဘူး၊ ဟိုအကြောင်းပြ
ဒီအကြောင်းပြနဲ့ ငါ့ကိုပဲ အလုပ်တွေဖိခိုင်းတာ”

သူ ခေါင်းကုတ်ရင်းဆိုဖြစ်သည်။

“ဘာပဲပြောပြော လောလောဆယ်တော့ မင်းတို့အိမ်မှာ
လူတွေတိုးလာပြီပေါ့၊ ပျော်စရာ ကြီးနေမှာပဲ”

ဝင်းခိုင်က ရွာတိနောက်နောက်ဆိုသည်။

“ပျော်တာပေါ့ကွာ၊ ပျော်လွန်းလို့ ဘယ်အချိန် အိမ်ပြင်ထွက်ရမလဲ
ချောင်းနေတာ၊ အခု လည်း ဟိုဟိုဒီဒီအကြောင်းပြပြီးလစ်ထွက်လာတာကွ၊
အိမ်မှာနေရတာ အသက်ရှူကြပ်လွန်းလို့”

သူ ပခုံးတွန့်ပြရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“မင်းမှာလည်း ဒုက္ခ”

သန့်ဇော်က ခေါင်းယမ်းရင်း ဆိုသည်။ သူဘာပြန်ပြောလိုက်ရမှန်းမသိ။
‘အေးကွာ’ ဟုသာ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

Dughters are easy to rear, but hard to marry.

သမီးများသည် ပျိုးထောင်ရန် လွယ်ကူသလောက် အိမ်ထောင်ချပေးရန်
ခက်၏ ။

German Proverb

ယောက္ခမကြီးတစ်ယောက် သူတို့အိမ်ကို ရောက်သည့်နေ့မှစ၍
ယောက္ခမကြီးနှင့်အတူ မကြာခဏ လာလည်ကြသော ဧည့်သည်များပါ
ပါလာခဲ့သည်။

“သားရေ...အိုဗာတင်းလေးနှစ်ခွက် ဖျော်ခဲ့ပါဦး”

ဧည့်သည်များ၏ ရှေ့မှာ ‘သားရေ’ ဟု ချိုသာစွာခေါ်သော စကားသံ၏
နောက်မှာ ခိုင်းစရာပါ လာမည်ကို သူကြိုသိပြီးဖြစ်သည်။

“သမီးဖျော်နေပြီ မေမေရေ”

ချစ်ဇနီးလေးက အလိုက်သိစွာပင် ဖျော်နေပြီမို့ သူ ယောက္ခမကြီးဆီ
ကြည့်ဖြစ်သည်။ သ လောက ‘ဘာခိုင်းစရာရှိသေးလဲ’ ဟူသော သဘော။

“သမီးက အိုဗာတင်းဖျော်နေပြီဆိုတော့ သားက မုန့်ပန်းကန်လေးယူခဲ့”

ချိုပျစ်နေသော ယောက္ခမကြီး၏ စကားသံအဆုံး

“တစ်ခါတည်းယူခဲ့ပါပြီ မေမေရဲ့”

ဟူသော ချစ်ဇနီးဖြစ်သူ ယမုံဖြူ၏ စကားကို သူကြားရသည်။

“မမကြီးရဲ့ သမီးနဲ့သမက်က ချောလိုက်ကြတာ၊ ကိုရီးယားမင်းသား
မင်းသမီးစုံတွဲ ကျနေ တာပဲ”

“ဟုတ်ပ...နုဖက်နေတာပဲ”

ယောက္ခမကြီး၏ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်က
သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ကာ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်သည်။

“အန်တီတို့ မုန့်စားပါဦးခင်ဗျာ”

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး စကားပြောတာကလည်း ယဉ်ကျေးလိုက်တာ”

အန်တီကြီးတစ်ယောက်က ထပ်မံ၍ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ပြန်သည်။

“ကျွန်မသမီးက အမေတူသမီးဆိုတော့ အပြစ်ပြောစရာ မရှိအောင် လှတာကတော့လေ လူတိုင်းကပြောကြတယ်၊ သမက်ကကျတော့ နည်းနည်းလောက် ပိန်နေသလားလို့”

“မမကြီးကလည်း ဒီခေတ်ကြီးမှာ ယောက်ျားလေးတော်တော်များများက ဘီယာတွေသောက်ပြီး ဖောနေဝနေကြတာများတယ်၊ မမကြီးရဲ့သမက်က မပိန်ပါဘူး၊အနေတော်ပါပဲ”

အန်တီကြီးတစ်ယောက်က ‘မပိန်ပါဘူး’ ဟု ဆိုသည်။

“အန်တီတို့ ဖြည်းဖြည်းလည်ကြဦးနော်၊

ကျွန်တော်အလုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ယခုရေ ကို ကို့ကို ကားသော့လေးယူခဲ့ပါဦး”

ဧည့်သည်များကို ပြုံးပြန့်တင်ဆက်ရင်း ဇနီးဖြစ်သူကို လှမ်းပြောဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးက တော့ ဧည့်သည်များရှေ့မှာမို့ပြုံးရင်း သူ့ကိုကြည့်သည်။ ဧည့်သည်များသာမရှိပါက ‘ကားသော့ လေးတောင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားမယူနိုင်ဘူးလား’ ဟု ငေါက်မှာသေချာသည်။

“သမက်က ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲ မမကြီး”

“သူ့မိဘတွေရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှာ လုပ်တာလေ”

မဖြေချင်ဖြေချင်ဖြင့် ယောက္ခမကြီးက ဖြေသည်။

“ရော့...ကိုကို”

ထိုစဉ်မှာပင် ဇနီးဖြစ်သူက ကားသော့ကို လှမ်း၍ ပေးသည်။

“သမီးတို့ သွားလိုက်ဦးမယ်နော်”

ယမုံက ဧည့်သည်နှစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်သည်။ ဧည့်သည်များက ‘အေး...အေး၊ သွား ကြ၊ သွားကြ’ ဟု ဆိုသည်။

“မမကြီးရဲ့ သမီးက တကယ်ချောတာပဲ၊ မပြင်မဆင်ဘဲနဲ့ကိုလှတာ၊ မမကြီးကတော့ အရိပ် တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပျိုးထောင်ခဲ့ရမှာပဲနော်”

ဧည့်သည်အန်တီကြီးက အိမ်ပြင်သို့ထွက်နေပြီဖြစ်သော သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ရင်း ဆို လိုက်ဟန်တူသည်။

“ဂျာမန်စကားပုံတစ်ခုလှပေါ့ရှင် သမီးဟာ ပြုစုပျိုးထောင်ရလွယ်သလောက် အိမ်ထောင်ချ ပေးဖို့ ခက်တယ်ဆိုတာလေ၊ ကျွန်မယူစေချင်တဲ့ သူဌေးကိုမယူဘဲနဲ့ သူယူချင်တာကိုပဲယူတာ အခုတော့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ သမက်က အလုပ်သွားလို့ သူ့မှာမနားရဘူး၊ သူလည်းအလုပ်သွားနေ ရတယ်”

တမင် မကြားကြားအောင် ပြောသောစကားသံကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူကို သူကြည့်ဖြစ်သည်။ သူမက အားနာဟန်ဖြင့် သူ့ကိုကြည့်သည်။

“ယမုံကို ကိုကိုပြောသားပဲ၊ အလုပ်မလုပ်ပါနဲ့လို့၊ အခုတော့ ပေါ်တင်ကြီး အပြောခံနေရ ပြီတွေ့လား”

“အိမ်မှာနေရတာ ပျင်းလို့ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ ယမုံသေသေချာချာ ရှင်းပြထားပြီးသာပါ ကိုကိုရဲ့၊ ညနေ အလုပ်က ပြန်လာမှ ထပ်ပြီးတော့ ရှင်းပြထားလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား”

သူမ၏ ခပ်ခွဲခွဲအဆိုအောက်မှာ သူဘာမှမဆိုတော့။

“မြန်မြန်ကလေးယူမှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ မိန်းမလည်း ကလေးတစ်ဖက်နဲ့ဆိုတော့ အလုပ်ထွက်ရ မှာ ယောက္ခမကြီးလည်း

ကလေးနှီးလျော်လိုက်၊ ကလေးထိန်းလိုက်နဲ့ မနားရတော့ဘူး၊ သမက်ကို နှိပ်ကွပ်ဖို့ အချိန်လည်းရတော့မှာမဟုတ်ဘူး”

ပြောရင်း သူ သဘောကျစွာရယ်ဖြစ်သည်။

“ကိုကိုနော်...သူများက ဗိုက်ကြီးရမှာ ရှက်ပါတယ်ဆိုနေမှ”

ချစ်ဇနီးက ရှက်ပဲပဲဖြင့်ဆိုသည်။

“ယောက္ခမကြီးကို နိုင်အောင်တိုက်ဖို့က ဒီတစ်နည်းပဲရှိတော့တာမို့ပါ ယမုံရယ်၊ ဗိုက်လေး ကြီးပေးရတာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ”

သူ ပြောင်စိစိဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဗိုက်လေးကြီးပေးရတာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ ဟုတ်လား သူကြီးဖူးတာကျနေတာပဲ၊ မသူ သိ ဘူးကွာ ရှက်တယ်၊ မပြောနဲ့တော့၊ ဒါပဲ”

သူမက မျက်နှာကြီးနီရဲရင်း ‘ဒါပဲ’ ဟုဆိုသည်။ သူဘာရယ်မဟုတ် ‘ဟက်’ ခနဲရယ် ဖြစ်သည်။

